

N:o 34.

Ank. till Exp.-Utsk. den 29 Jan. 1867, kl. 7 e. m.

Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition till Riksdagen, angående restitution till Kammarjunkaren H. de Camps' konkursmassa af erlagd afgift för anmäld, men ej utförd bränvinstillverkning; Gifven Stockholms Slott den 22 Januari 1867.

Uti en till Kongl. Maj:t ingifven skrift hafva Kantorn J. Edler i Ed och Hemmansegaren Anders Eriksson den yngre i Wråka, i egenskap af sysslomän uti Kammarjunkaren H. de Camps' och hans hustrus till borgnärers förnöjande afträdde bo, i underdånighet anhållit, att, ehuru Kongl. Maj:t dels afslagit de underdåniga besvär, gode männen i bemälde de Camps' gäldbundna bo hos Kongl. Maj:t anfört öfver Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes i Kalmar län den 15 Januari 1864 meddelade resolution, hvaregenom blifvit boet ålagdt att till Landträneriet inbetala den skatt, 4,992 R:dr Riksmünt, som skolat i förskott erläggas för anmäld, men sedermera ej utförd bränvinstillverkning vid hemmanet Sundby i nämnda län, till belopp af 400 kannor dagligen, under terminen från den 15 Januari till den 15 Februari sagda år, dels ock förklarar klagandernes i sammanhang dermed gjorda underdåniga ansökning om eftergift af gunst och nåd utaf ifrågavarande bränvinstillverkningsafgift icke kunna vinna nådigt afseende, Kongl. Maj:t likväl måtte detta ärende till förnyad pröfning i nåder upptaga och till nästsammanträdande Riksdag aflåta nådig Proposition om ofvanberörda belopps återbärande till konkursmassan; varande till stöd för denna underdåniga anhållan hufvudsakligen anfördt: att Kammarjunkaren de Camps visserligen uraktlåtitt återkalla sin ansökning att under första

terminen år 1864 tillverka bränvin, men att denna uraktlåtenhet kunnat, om icke försvaras, åtminstone förklaras såväl af den omständigheten, att han varit i okunnighet om, att hans berörda ansökning blifvit af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande bifallen, som ock deraf, att i det ekonomiska betryck, hvaruti de Camps befann sig vid den tid, då hans ifrågavarande anmälan bort återkallas, han icke egnat den uppmärksamhet åt denna sak, som för honom och hans konkursmassa varit önskelig; att gode männen i konkursen vid tiden för den anmälda bränvinstillverkningens utöfvande omöjlig kunnat af den medgifna rättigheten att tillverka bränvin vid Sundby för konkursmassans räkning sig begagna, dels emedan gode männen först när bränvinskontrollören den 13 Januari ankom till stället erhållit under rättelse derom, att bränvinstillverkningsrättighet blifvit sökt och beviljad, dels ock derföre att hvarken penningar till bränvinsskattens inbetalande i förskott, erforderliga inmäskningsämnen, ved m. m., eller arbetskrafter för drifvande af brännerirörelse funnits att tillgå; att derföre ock gode männen redan dagen efter det nämnda underrättelse ingått, eller den 14 i nyssberörda månad, hos vederbörande embetsmyndighet anmält, att någon bränvinstillverkning vid bränneriet icke kunde ega rum och såmedelst gjort hvad på dem ankommit för att bereda borgenärerne lindring i det missöde, som genom gäldenärens ifrågavarande försummelse drabbat dem, samt att det varit destomera hårdt för borgenärerne, af hvilka flere förut befunno sig i stort ekonomiskt betryck, att få vidkännas ofvanberörda högst betydliga utgift af 4,992 R:dr, som tillgångarne i boet icke uppgått till 10,000 R:dr, men skulderna deremot till mer än 106,000 R:dr.

Sedan Kongl. Maj:ts och Rikets Statskontor häröfver den 27 sistlidne November afgifvit infor dradt underdånigt utlåtande, deruti Statskontoret vid det förhållande att, enligt hvad numera företedda handlingar i målet utvisade, konkursmassans tillgångar varit särdeles knappa, så att vid utdelningen föga mer än 3 procent tillgodokommit ett stort antal fordringsegare, och då det icke syntes vara Staten värdigt att bereda sig en icke obetydlig inkomst på den enskildes bekostnad, helst denne för sin utgift icke åtnjutit någon motsvarande fördel, förklarat sig understödja ifrågavarande underdåniga begäran om nådig Proposition till Riksdagen angående restitution af berörda i Kronans kassa influtna medel;

har Kongl. Maj:t låtit denna fråga sig föredragas; och vill Kongl. Maj:t, med afseende å härvid förekomna bevekande omständigheter, härmed i nåder föreslå Riksdagen, att ifrågavarande i Kronans kassa influtna bränvinsbränningsafgift, fyratusen niohundra nittiotvå Riksdaler, må varda Kammarjunkaren de Camps' konkursmassa restituerad.

De till målet hörande handlingar skola varda öfverlemnade till det

Riksdagens Utskott, som kommer att med denna fråga taga befattning; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

CARL.

C. G. Lagercrantz.

Utdrag af Protokollet öfver Finans-Ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i Stats-Rådet å Stockholms Slott, den 22 Januari 1867.

Närvarande:

Hans Excellens, Herr Justitie-Statsministern Friherre *De Geer*,
Hans Excellens, Herr Statsministern för Utrikes Ärendena Grefve *Manderström*,
samt

Statsråden: Grefve *von Platen*,
Lagerstråle,
Bredberg,
Reuterskiöld,
Lagercrantz och
von Ehrenheim.

Chefen för Finans-departementet, Statsrådet Lagercrantz uppläste till justering ett, i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts, uppå Stats-Rådets enhälliga tillstyrkande, förut fattade beslut, uppsatt förslag till nådig Proposition till Riksdagen angående restitution till Kammarjunkaren H. de Camps' konkursmassa af erlagd afgift för anmäld, men ej utöfvad bränvinstillverkning.

Uppå Stats-Rådets underdåniga tillstyrkande fann Kongl. Maj:t godt i nåder gilla berörda förslag samt befallde, att nådig Proposition i enlighet dermed, på sätt bilagan till detta protokoll utvisar, skulle till Riksdagen aflätas.

Ex protocollo

C. F. Smerling.